

פרוטוקול מס' 28

מישיבת ועדת הכנסת בזום שלישי,
א' בניסן תשס"ז (13.3.56)
בשעה 8.30

נ ד כ ח ד:

חברי הוועדה:

- ב. אזניה - היו"ר
- ע. איכילוב
- א. אלטמן
- ש. בבה
- א. י. גרינברג (סגן יו"ר הכנסת)
- ר. הקטין
- ש. יוניצ'מן
- ס. יוספטל
- ש. כפרית
- ד. ליבשיץ
- מ. נודוק
- ב. ניר-רפאלקס (סגן יו"ר הכנסת)
- ד. נצר
- א. רמז
- ג. שוקן
- ש. שורש
- א. תלמי

מוזמנים:

- ח. אריאב - סגן יו"ר הכנסת.
- ב. מינץ - סגן יו"ר הכנסת.
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת.

ח ט ר ד:

- ש. הלל
- מ. וילנר
- ט"ח. ח'ניפס
- ג'. מועדי

סדר-היום:

א. פניית היו"ר והסגנים בענין
התנהגותם של ח"כ ארדיטי ובגין
בישיבת הכנסת ב-6.3.56

עמ' 9 - 2

ב. שחרור חוקים מחובת "24 שעות".

9

היו"ר ב. אזוביה:
עלינו לסכם היום את הברור שהתחלנו בו בשבוע שעבר. אני מציע לסיכום הברור הצעה כולקסמן:

ועדת הכנסת נזופת נזיפה חמורה בחברי הכנסת ארדיטי ובגין על אשר השתמשו בשעת באומו של ראש הממשלה בישיבת הכנסת היום כ"ג באדר תשט"ז (6.3.56) בביטויי גנאי הפוגעים בכבוד הכנסת.

ש. יוניצ'סון:
עוד אינני נכנס לתוכן ההצעה. אחד מן המומחים לענייני תקנון, השוקד מאד על כבוד של הכנסת, הפנה את תשומת-לבו של חברי הכנסת ועורכי-הדין שביניהם יאשיין ועדת הכנסת מוטמכת לדון ולהחליט בעניין זה.

בסעיף 77(ג) בפרק ט"ו אומר: "על מקרה שאין תקנה בתקנון וזה עליו או שאין לו תקדים - תכריע ועדת הכנסת."

ובעמוד 27 של החוברת נוהל ונוהג בכנסת תחת הכותרת "יחסי כבוד" נאמר: א. להטיל על יו"ר הוועדה לפנות לחברי הכנסת בדרישה נמרצת להימנע מכל פגיעה בכבודם של חברי הכנסת. ב. לגנוז את ההאשמות ההדדיות שהובאו עד היום. ג. להטיל על יו"ר הוועדה לברר עם הטיעות את האפשרות של הקמת בית דין כבוד שתפקידו יהיו לדון במקרים של פגיעות בכבוד חברי-הכנסת מצד איש לרעהו.

בסעיף 80 בפרק ט"ו נאמר: "קרא יושב-הראש את החבר לטדר שלש פעמים בישיבה אחת, ושאי יושב-הראש לשלול ממנו את רשות הדיבור באותה ישיבה."

בסעיף 81 מדובר על הפרה חמורה אבל לא על פגיעה בכבוד.

אילו חברי הכנסת ארדיטי ובגין היו דופקים על השולחנות וצועקים בצורה שאינה מאפשרת את המשך הדיונים - היה בכך טעוה הפרת הטרד.

אתם יכולים לטעון שאמנם נתקבלה החלטה בדבר בית-דין כבוד, אבל ב"א כזה לא הוקם. ואז אפשר להשיב לכם כי גם ועדת הפרושים לא הוקמה ובכל זאת מפנה היו"ר את המתלוננים עליו בזמן הישיבה לוועדת הפרושים.

לכן, אם ראש הממשלה חושב שח"כ בגין פגע בכבודו ואם ח"כ בגין חושב שראש הממשלה פגע בכבודו - עליהם לפנות לבית דין כבוד, ובית הדין הזה יחליט מי צדק.

איננו יכולים לטפל בעניין זה באופן חד-צדדי, וגם היום בהצעת היושב-ראש קיימים רק חברי-כנסת בגין וארדיטי והכל, כל היתר - המליים "בוגד" ועוד שנאמרו ע"י שר האוצר ושרת העבודה - כאילו לא היה. האם זאת אומרת שמותר יהיה לי מחר לאצוק "בוגד" ועוד לא ראיתי שח"כ אבריאל יופיע כאן או במקום אחר ויכחיש שאמר "בוגד", כפי שפעם ח"כ כסה הכחיש דברים שנאמר עליו שהוא אמר אותם.

לכן, הטיפול המוצע כאן הוא חד-צדדי ולא יביא לפתרון הבעיה. נכון שאין ביננו הבדלי דעות בקשר למה שהיה בכנסת, שהדבר היה לא נעים ומיותר. ועדת הכנסת מטפלת בעניין זה כדי שלא נעפוד שוב בפני מקרים מסוג זה. לדעתי, הצעה כזאת לא תעזור לחסל את הפרשה הזאת,

היו"ר ב. אזניה:
אגיד משהו לארגו מנסציה הזאת. אני חוזר ומזכיר לחברי הוועדה שאנחנו דנים לא לפי יזמתנו ואין אנחנו, כוועדת הכנסת, התובת לבליסטראות נגד היו"ר והסגנים. זה לא עניננו. אינני חייב לעוף שום עצה לאף איש אפך הוא רוצה לפעול נגד ח"כ שפגע בכבוד ח"כ אחר. כל הטענות האלו אינן בוגעות לנו. אנחנו, כוועדת הכנסת, דנים רק בתחום האחד שהביאו יו"ר הכנסת והסגנים. ענין מסוים בנוגע לשני חברי כנסת מסוימים. אינני אומר שאי-אפשר לתקן התרחשות כזאת כמו ישיבה של היו"ר והסגנים. אבל אי-אפשר לתקן אותה רטרואקטיבית. אותה ישיבה של היו"ר והסגנים שבה הוחלט להביא את התקרית הזאת בפני ועדת הכנסת, באותה ישיבה הוחלט בעינים פקוחות, ומתוך השיקול ברגע הקרוב לתקרית, להביא את שני השמות הללו. אינני חושב שוועדת הכנסת יכולה בכלל לדון מחוץ לתחומים האלה.

הדבר השני שאני מבקש, עם כל הכבוד, את חבר הכנסת יוניצ'מן, הוא לזכור שאנחנו איננו טוענים שחבר הכנסת בן-גוריון נפגע ע"י קריאת הבינים או קריאת הבינים; אנחנו טוענים שהכנסת נפגעה ע"י כך שבפניו של ראש הממשלה הטיחו כינויי גנאי אלה. היו"ר והסגנים טוענים זאת.

הצעתי היא בעקבות טענותיהם. אם אתם זוכרים, זו היתה טענת יו"ר הכנסת, זה לא בסבל בכנסת. מה שחבר כנסת אחד אומר לחבר כנסת שני - זה אולי גם כן צריך לבוא לפני ועדת הכנסת, אולי לפני בית דין כבוד שלא קיים. דיה לצוה בשעתה.

אם ועדת הכנסת תועמד בפני הפניה של היו"ר והסגנים על סעיף שהפרו חמורות את הסדר של הישיבה על-ידי פגיעה הודית של חבר-כנסת אחד בשני - נדרן ונשקול. מה שעומד בפנינו זה דבר מאד מאד מוגבל מבחינה פרסונאלית, ובענין זה אין לנו אלא לדון לפי סעיף 81 של פרק ט"ו בתקנון הכנסת.

אני הייתי מזהיר את עצמנו, את כל אחד מאתנו, בפני האגומנסציה שהשתרבה בדבריו שח ח"כ יוניצ'מן שהפרה אינה אלא דבר של דפיקה על שולחן או הפרעת יכולת הדיבור. מבחינה מעשית אפשר להגיד: "עוד איך הפריעו; כמה זמן צריך היה ראש הממשלה לחכות עד שיכול היה להמשיך". (ש. יוניצ'מן: לא חבר הכנסת ארדיטי ולא חבר-הכנסת בגין, אלא חבר-הכנסת שופמן ואני צעקנו בלי הרף ולא איפשרנו לו לדבר). אני מזהיר את עצמנו בפני האגומנסציה שהפרה אינה אלא פעולה פיסית, מפריעה לאזנים מבחינת ההפרעה על הכלי הפיסי הזה. הפרעה אינה דבר פיסי בלבד, אלא גם דבר אחר, למשל פגיעה. (ש. יוניצ'מן: אם כך - פגיעה זה גם פגיעה בכבוד). פגיעה בסדר של הכנסת ע"י פגיעה בכבודה של הכנסת.

אני מסכם ואומר: אנו דנים על מה שהביאו היו"ר והסגנים. אנו דנים על הפרת-סדר חמורה ע"י כינויי גנאי שפגעו בכבוד הכנסת.

ע. איכילוב:
חברי הוועדה ביקשו שסגן יו"ר הכנסת, יו"ר הישיבה, ימסור לוועדה על מה שהתרחש בכנסת בשעה שניהל את אותה ישיבה. סגן יו"ר הכנסת הופיע כאן וביקש מאת שני חברי הוועדה, יוניצ'מן ואיכילוב, להתנצל על שאמרו כי הוא לא מסר לצשצאות אינפורמציה מלאה. הוא אמר גם שאיננו צריך למסור לנו מה היה בישיבת הנשיאות מי הצביע ואיך הצביע כל אחד.

יו"ר הישיבה אמר אז בכנסת שהוא מביא את דבר ההתנהגות בכנסת לברור בנשיאות. אם הוא מסר שם את כל הדברים שארעו, ולא רק אינפורמציה חלקית, כפי שבאמר כאן, נשאלת שאלה: האם אפשר לברר כאן תלונה שהוגשה במלואה לנשיאות? דומה הדבר כאילו הוגשה תלונה לבית המשפט בירושלים והיא מתבררת בבית-המשפט בחיפה. אחת מן השתים, אם הנשיאות היא הכתובת היחידה שלה מוסר יו"ר הישיבה דו"ח על מה שאירע בישיבה - היא צריכה גם לשמש כתובת לברור מלאה של הענין ולהחלטה. אם היא איננה מבררת ואיננה מחליטה, ומעבירה את הברור אלינו - עלינו לקבל אינפורמציה מלאה. לא ייתכן שוועדת הכנסת תסיק מסקנות בענין זה, מבלי שהאיש המוסמך על-פי סדרי הבית למסור את מה שהיה, ימסור לה את הדברים. אסור לנו ליצור תקדים כזה. אינני מוכן לדון על ענין ששמתנו אותו מחוץ ששמענו. בענין זה של סדר אני מציע לא להכריע בהצבעות.

ע. איכילוב: אם לא זה - יש לנו ברירה אחת ויחידה: להתזיר את הבעיה לנשיאות הכנסת.

ד. שוקן:

יש חוסר התאמה בין הצעת היו"ר ששמענו היום לבין פנייתה של נשיאות הכנסת אלינו. בהצעתו של היו"ר נאמר שיש לנוף בשני חברי כנסת משום שהם פגעו בכבוד הכנסת. אחר-כך נאמר שהבסיס המשפטי לנויפה זו הוא סעיף 81(ב). בסעיף זה לא נאמר דבר על פגיעה בכבוד הכנסת. רק בסעיף 79 נזכרים 3 דברים, ביניהם גם פגיעה בכבוד הכנסת. ולפי סעיף 79 אין לנשיאות הכנסת אפשרות להעביר את הענין הזה אלינו, מפני ששם נאמר שאם יש פגיעה בכבוד הכנסת, תפקידו של היושב-ראש לקרוא לסדר. על היושב-ראש להשתמש בכל האמצעים העומדים לרשותו לפי סעיף 79. ובמקרה הזה הוא לא השתמש בכל האמצעים האלה. ז.א. חברי הכנסת הבינו מזה שאיננו מתייחס לענין כאל דבר חמור כל כך שיש להשתמש לגביו בכל האמצעים העומדים לרשותו. (היו"ר ב. אזניה: בסעיף 81(ב) כתוב: "וזאת אם פעלו או לא פעלו".) סעיף 81(ב) אינו מדבר על כבוד הכנסת. הוא מדבר על הפרת סדר. פגיעה בכבוד הכנסת נזכרת רק בסעיף 79.

מאחר שיו"ר הישיבה לא השתמש באמצעים העומדים לרשותו לפי סעיף 79, אינני חושב שהוא יכול לתקן את אי-השימוש באמצעים אלה על-ידי-כך שהוא מעביר את הענין אלינו באמצעות הנשיאות, מכיון שאין כל ביסוס משפטי שלפיו הוא יכול לעשות זאת.

משום כך אני חושב שלפי מצב הענינים איננו יכולים לקבל כל החלטה אחרת, מאשר זו הדומה בנוסח להחלטה המופיעה בעמ' 27 של החלטת נוהג ונוהג, ולפנות לחברי הכנסת בדרישה נמרצת להמנע מפגיעות בכבודם של חברי הכנסת ובכבודו של הכנסת. אבל יותר מאשר החלטה כללית איננו יכולים לקבל, משום שבחקקון אין סעיף שאפשר לפעול בענין זה.

ז. גיר-רפאלקס:

לכל חוק יש פנים לכאן ולכאן, ואינני רואה במקרה הזה שהשאלה היא כל כך מסובכת. קרה מה שקרה בכנסת ויו"ר הישיבה יכול היה לפעול כך או אחרת. הוא פעל כפי שפעל, ייתכן משום שלא רצה להחריף את המצב, והודיע שהוא מעביר את הענין לנשיאות הנשיאות דנה וקבעה ששני הביטויים האלה מהווים הפרה חמורה. אתם יכולים להסכים לדעתה או לא. הנשיאות היא המוסד העליון של הכנסת והיא החליטה שהיתה כאן הפרה חמורה. תפקידנו עתה, בוועדת הכנסת, לקבוע את מידת העונש. למה הדבר דומה? - להחלטה של שופטים מושבעים הקובעים אם הנאשם אשם או לא, והשופט קובע את מידת העונש.

ואשר למידת העונש - נאמר כאן שאפשר להוציא חבר מן הכנסת למספר ישיבות שאינו עולה על 5. ז.א. שאפשר לתת גם עונש קטן יותר, ונויפה בכללת בגדר העונש הקטן יותר. מובן, שהוועדה יכולה לאמר שאינה מענישה כלל את חברי הכנסת האלה, או שהיא מטילה עליהם עונש חמור יותר או חמוש פחות.

ח. יוניצ'מן:

כוננת המחוקק היתה לאפשר למקבל העונש לערער עליו.

ט. בנה:

עובדה היא שבכל 7 הסעיפים של התקנון עם סעיפי המשנה שלהם, רק סעיף אחד דן בוועדת הכנסת; יתר הסעיפים מדברים כולם על הנשיאות, כי היא בראש וראשונה ממונה על שמירת כבוד הכנסת והסדר בכנסת. העברה לוועדת הכנסת היא תוצאה מזה שהחלטות הכנסת לא כובדו.

שנית, יו"ר הישיבה לא השתמש בכל האמצעים שעמדו לרשותו, ועל-כן אינו יכול להעביר את הענין לוועדת הכנסת.

שלישית, עצם העובדה שהנשיאות מעבירה אלינו ענין מסוים, אינה מחייבת אותנו לקבל אותו. איננו חייבים לדון בכל מה שהיא מעבירה אלינו. (היו"ר ב. אזניה: זה נכון.)

ש. גבה: רביעית, גם אם הדבר נוגע לנו, עלינו לקרוא את הדברים כמי שהם כחובים. הסעיף הזה הנוגע לוועדת הכנסת איננו משאיר מקום לספק. ועדת הכנסת איננה יכולה להסיף מוסר או ללסף מישהו. נאמר כאן במפורש שהיא יכולה להטיל עונש של הוצאה מישיבות הכנסת. לא כתוב כאן שהיא יכולה, "בין היתר" להחליט על הרחקת חבר. לכן, ההצעה הראשונה שהוצעה כאן, להרחיק את ח"כ בגין מישיבה אחת של הכנסת, היתה בהתאם לתקנון. לכן, אני מציע להחזיר את הענין הזה לנשיאות, משום שאינו נוגע לנו. ואם הצעתי זו לא תתקבל, אני מציע לא לקבל את ההצעה שהושמעה כאן, משום שהיא נוגדת את התקנון.

א. אלטמן: נראה לי שאינני צריך לחזור על הנימוקים שהושמעו כאן שאין הדבר הזה בהתאם לתקנון, וכי יו"ר הישיבה לא נקט בכל האמצעים שעמדו לרשותו. לכן, אינני חושב שאנו צריכים לקבל כאן החלטה, ועל-כל-פנים לא ברוח ההצעה שהוצעה על-ידי יו"ר הוועדה.

אני רוצה להזכיר לחברי הוועדה שבכנסת השניה היה מקרה של שימוש במלים חמורות, הענין הובא לוועדת הכנסת והיא לא קיבלה כל החלטה. על-ידי הבאת הענין לכאן והדיון בו והפרסומים בעתונות - אנו פועלים בכבוד של הכנסת.

על-כן אני מציע לקבל את המסקנה שאין הדבר נוגע לנו ושיש להחזירו לנשיאות. אם לא תתקבל דעה זו, יש לקבל החלטה כללית, שתקיף את כל הבעיה, ולא את שני הדברים האלה בלבד.

א. י. גרינברג: כל אחד מצביע כפי שמצביע על החוקים השונים שאנחנו דנים בהם. שונה הוא המצב עכשו, כאשר אנחנו יושבים כשופטים בענין זה, וכאן הפסק צריך להיות אבסולוטי, ואסור לגשת אליו מבחינת קואליציה ואופוזיציה.

אני העליתי את השאלה בנשיאות, והיא אמרה שאינה רוצה להתערב בענין, אבל ועדת הכנסת רשאית להעלות עוד האשמות...

היו"ר ב. אזניה: בוועדת הכנסת אינני יכול לקבל איזה גשר בין הנשיאות לבין ועדת הכנסת. איננו יכולים לקבל כאן דברים בשם הנשיאות, שאינם באמרים באופן רשמי. יש לנו הכבוד שבוועדה יש לנו כמה טענות יו"ר. זה לא ענין שיוכל מבחינת היחסים של הנשיאות לוועדת הכנסת כך להתקיים. מה שאמרת כאן הוא סוד של הנשיאות. שאם איננו סוד - צריכה הנשיאות להודיע על כך באופן רשמי.

א. י. גרינברג: הנשיאות מפרשת את הדברים כך, שמה שהיא הביאה היה החומר שהיה תחת ידה. אבל ועדת הכנסת רשאית להביא חומר האשמה נוסף. עלינו לכלול כאן את כל האשמות שהושמעו ולהוציא משפט צדק.

ש. יוניצ'מן: יו"ר הכנסת לא אסר עלינו לספל בענינים אחרים.

היו"ר ב. אזניה: אני מציע שנסכם.

ע. איכילוב: אני מציע את סדר ההצבעות. ההצבעה הראשונה צריכה להתבסס על הצעתו של ח"כ שוקן, כפי שהוא ניסח אותה: מאחר שהמקרה אינו משקף את הכתוב בסעיף 79, - דהיינו, שהיו"ר לא השתמש בסעיפי התקנון העומדים לרשותו, בישיבה - מאחר שבהתאם לסעיף 81 כתוב שהיתה הפרה חמורה יובא הענין לוועדת הכנסת, והענין לא הובא לוועדת הכנסת אלא החלטה הנשיאות היא שהובאה - לפיכך, איננו מחליטים בענין הנ"ל.

ע. איכילוב:

והיה והצעתו זו של ח"כ שוקן לא תתקבל, יש לי שתי הצעות אלטרנטיביות: האחת, שוועדת הכנסת מחזירה את הענין לנשיאות, שהיא תחליט מה שתחליט. ושניה, שאם הענין טובא לוועדת הכנסת, יש להביא את כל הענין, כלומר את כל מה שקרה באותה ישיבה של הכנסת, כפי שהציע ח"כ גרינברג.

אם הצעות אלו תפולנה - תבאנה ההצעות העניביות.

ה צ ב ע ו ת

ברוב של 9 קולות נגד 5 קולות נדחתה
הצעת ח"כ איכילוב ושוקן.

ברוב של 9 קולות נגד 5 קולות נדחתה
ההצעה להחזיר את הענין
לנשיאות.

ברוב של 9 קולות נגד 7 קולות נדחתה
ההצעה להזמין את כל אלה
שהשתמשו בביטויי גנאי.

ג. שוקן:

אני מציע שנחליט היום לפנות לחברי הכנסת בדרישה
במדת להמנע להבא מכל פגיעה בכבוד הכנסת.
הצעתי זו באה מול הצעתו של יו"ר הוועדה.

ע. איכילוב:

אני מציע להטיל על ועדה של 4 חברים - ח"כ אזניה,
גרינברג, שוקן ותלמי - להביא לנו לישיבה הבאה

הצעה מוסכמת.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ איכילוב נדחתה.

ש. בבה:

מכיון שההצעה היחידה שנשארה היא ההצעת היו"ר,
ומכיון שהצעה זו נוגדת את התקנון - אני מציע
להזמין לישיבה הבאה את היועץ המשפטי ולשמוע את חוות דעתו בענין.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ בבה נדחתה.

ע. איכילוב:

יש לי שתי הצעות אלטרנטיביות.

הצעתי הראשונה היא: לאחר שוועדת הכנסת דנה בפניית
יו"ר הכנסת בענין מה שהתרחש בישיבת הכנסת ביום 6.3.56, ועדת הכנסת מביעה
את צערה העמוק על כי חברי הכנסת, שרים ולא שרים, פוגעים בכבוד הכנסת וחבריה,
בנהגם להגיד ולקרוא דברים ומלים פוגעים ומעליבים.

ועדת הכנסת מציינת בצער שתופעות אלו נוגדות קשה את
חובת הסדר והכבוד שהכנסת וחבריה חייבים בה, ובושאות עמן הפרצות שאין להשליב
עמן.

ועדת הכנסת פונה לכל חברי הכנסת, בתפקידיהם השונים,
מכל הסיעות, ומבקשת אותם למנוע הופעות כאלו, ולתת יד לשמירה בכבוד על
עבודת הכנסת וסדרי ניהולה.

אני מוכן להוציא מהצעה זו את המלים "שרים ולא שרים",

אינני מתנגד להצעה זו, אבל כתוספת להצעתי,
ולא מולה.

היו"ר ב. אזניה:

אם הצעתי זו תיפול, אני מציע את ההצעה הבאה:

ע. איכילוב:

ועדת הכנסת דנה בפניית היו"ר הכנסת לענוש את
חברי הכנסת בגין וארדיטי בעד שימוש במלים "מלשין" ו"פרובוקטור" בישיבת
הכנסת ביום 6.3.56, ובטיכום הדיון החלפסה כלדקמן:

א. הועדה קובעת שמלים אלו פוגעות קשה בכבוד הכנסת.

ב. מאחר שהמלה "מלשין" באמרה ע"י חברי-הכנסת
בגין לאחר דברי התגרות והעלבה שהוטחו נגדו ע"י ראש הממשלה, ומאחר
שהמלה "פרובוקטור" באמרה ע"י חבר-הכנסת ארדיטי לאחר דברים ומלים מאד
פוגעות ומעליבות (בוגד, מטורף, פאשיסט וכו') שבאמרו ע"י חברי כנסת
ושרים מסיעת מפא"י -

מחליטה ועדת הכנסת לראות בכל מה שקרה בישיבה
זו גפרה חמורה הפוגעת קשות בכבוד הכנסת ובסדרי ניהולה.

ועדת הכנסת אינה רואה אפשרות להבדיל בין
חומרת הביטויים והמלים שבאמרו ע"י כל הנ"ל והיא רואה מחובתה לציין
כי הופעות כאלו נושאות עמן סכנה חמורה לעבודת הכנסת, לניהולה ולכבודה.

ועדת הכנסת פונה לכל חברי הכנסת, שרים ולא שרים,
ומבקשת אותם למנוע הופעות כאלו ולתת יד לשמירה בכבוד על הכנסת, עבודתה
וסדריה.

אני מציע להצביע את הצעתי הראשונה מול הצעתך.

ה צ ב ע ו ת

ברוב של 9 קולות נגד 5 קולות נדחתה
הצעתו הראשונה של חבר-הכנסת איכילוב.

ברוב של 9 קולות נגד 2 קולות נדחתה
הצעתו השניה של חבר-הכנסת איכילוב.

נשארה, איפה, הצעתי.

היו"ר ב. אזניה:

אני מוכן לקבל אותה בתוספת התיקון הבא: לאחר
שבגורו לכך על-ידי פגיעה חמורה בכבודם על-ידי
ראש הממשלה וחבריו לסיעה.

ש. בבה:

ה צ ב ע ה

ברוב של 9 קולות נגד 2 קולות נדחתה
התוספת של חבר-הכנסת ש. בבה

נצביע עתה את הצעתי.

היו"ר ב. אזניה:

ה צ ב ע ה

ברור של 10 קולות נגד 2 קולות
נתקבלה
הצעת היו"ר הוועדה, ב. אזניה.

אני מציע לצרף להחלטה שנתקבלה, את הצעתו הראשונה
של ח"כ איכילוב.

נ. ניר-רפאלקס:

א. תלמי:

אני מציע לצרף להחלטה את הצעת ח"כ שוקן.

א. רמז:

אני גם כן מציע לצרף את הצעת ח"כ שוקן.

ג. שוקן:

הצעתי היא: ועדת הכנסת פונה, בקשר להתרחשויות בישיבת הכנסת ב-6.3.56, אל כל חברי הכנסת בדרישה נמרצת להמנע להבא מכל התנהגות המהווה פגיעה בכבוד הכנסת.

היו"ר ב. אזניה:

אני מתנגד למלים "בקשר להתרחשויות בישיבת הכנסת", כי פרוש הדבר שמכניסים דרך החלון, את מה שלא הכנסנו דרך הדלת.

ע. איכילוב:

אני מציע שהפנייה תהיה לכל חברי הכנסת ולכל הסייעות האופוזיציוניות!

ג. שוקן:

אני מוכן לוותר על המלים האלו, והצעתי היא: ועדת הכנסת פונה לכל חברי הכנסת בדרישה נמרצת להמנע להבא מכל התנהגות המהווה פגיעה בכבוד הכנסת.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ שוקן נתקבלה פה-אחד.

ה ר ח ל ט

ועדת הכנסת נוזפת נזיפה חמורה בחברי הכנסת ארדיטי ובגין על אשר השתמשו בשעת נאומי של ראש הממשלה בישיבת הכנסת ביום כ"ג באדר תשס"ז (6.3.56) בביטויי גנאי הפוגעים בכבוד הכנסת. ועדת הכנסת פונה לכל חברי הכנסת בדרישה נמרצת להמנע להבא מכל התנהגות המהווה פגיעה בכבוד הכנסת.

ש. יוניצ'מן:

החלטת הרוב, שחלק מחברי הקואליציה לא הצביע בעדה, משום שהוא חשב שהמשמעת כלפי המצפון והמסורת היסודית, והצמק והיורש, הם יותר חזקים ממשמעת הקואליציה - נתנה לי תקוה לחשוב שנמצא את הדרך המשפטית לערער על החלטת ועדת הכנסת. אנחנו נחפש את האפשרות להביא את הענין למליאת הכנסת, נשמע את חוות דעתו של היועץ המשפטי, ובגיד עד לבית הדין הגבוה לצדק כדי לבטל את ההחלטה הזאת, שהיא נוגדת את תקנון הכנסת.

א. י. גרינברג:

אנחנו היינו בעד עונש לכל אלה שהשתמשו בביטויים אלה. אנו מצטערים שיד הצדק לא השיגה אלא את שני החברים ששמותיהם הובאו לכאן. אני מציע שבזמין את היועץ המשפטי ונשמע את חוות דעתו, אם חבר ועדת הכנסת רשאי להאשים חבר-כנסת אחר.

ע. איכילוב:

אינני רוצה לעשות שום הערכות על החלטות הוועדה. כל אחד הגיש את הצעותיו והאמין בצדקתן.

אנו, על-כל-פנים הסייעה שאני נציגה בוועדה זו, איננו רואים כל אפשרות שהכנסת תתגבר על הופעות מסוג זה, אם ראשי הסייעות והשרים לא יתרמו, איש איש את חלקו, במאמץ ובמילוי החובה, כדי למנוע עלבונות כאלה בעתיד.

היו"ר ב. אצניה:
אני מבקש לזכור כי ישיבות ועדת הכנסת, כמו ישיבות של ועדת האחרות, הן ישיבות סגורות ואין הצעות שהובאו הנה חומר לפרטום. הפרטום הוא בנוגע למה שהוועדה החליטה. אני רוצה להסב את תשומת לבם של חברי הוועדה שצריך לשמור על איזה שהוא סדר של דיובי ועדה.

ב. שחרר חוקים מחובת ה"24 שעות" לפני הקריאה השניה:

היו"ר ב. אצניה: נתבקשנו לשחרר את החוקים הבאים מחובת ה"24 שעות".

ה ר ח ל ט

לשחרר את החוקים הבאים מחובת הנחתם על שולחן הכנסת 24 שעות לפני הקריאה השניה בהם:

1. חוק קרן פקדון וקרן הוזלה (תוספת יוקר) (ביטול) תשט"ז - 1956.
2. חוק מט עזבון (תיקון) תשט"ז - 1956.
3. החלטה בדבר אישור הוראות בצותעריף המכס והפטור (מס. 9) תשט"ז - 1956.

הישיבה ננעלה בשעה 10.20